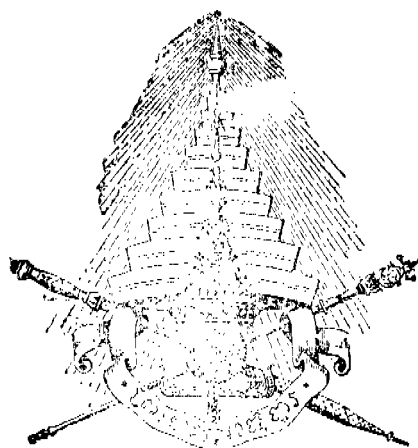

พระราชบัญญัติสมุหนมนตรี

รัตนโกสินทร์ศก ๑๒๙

มีพระบรมราชโองการ ดำรัสเหนือเกล้าฯ ว่า ข้าราชการผู้ใดเคย
ทรง พระกรุณาใช้สอยเป็นที่ไว้วางพระราชหฤทัยได้นั้น ข้างฝ่ายทหาร
ก็ได้ทรงเลือกสรรให้เข้ารับราชการ ในตำแหน่ง ราชองครักษ์พิเศษ บาง
ประการบ้าง ซึ่ง เปน ตำแหน่ง รับราชการในที่ใกล้ชิด พระองค์ มี
เครื่องหมาย ราชองครักษ์เปน ลำดับ ดังแจ้ง อยู่ใน พระราชบัญญัติ
ราชองครักษ์รัตนโกสินทร์ศก ๑๑๗ นั้นแล้ว แต่ ข้างฝ่ายพลเรือนยังหา
มีเครื่องหมายไม่ จำทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ไว้ดังนี้

เล่ม ๒๗ หน้า ๔๑ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๑๙๒๙

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ มีนามว่า พระราชบัญญัติ สุ่มหมนตรี
รัตนโกสินทร์ ศก ๑๒๙

มาตรา ๒ เมื่อจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งผู้ใดเป็น สุ่ม
หมนตรี จะได้ มีพระบรมราชโองการดำรัสสั่ง เสด็จฯ ทิมที่ กรมพระอาลักษณ์
ถวาย เสด็จมาตั้งเจ้ากระทรวง ซึ่ง ผู้นั้น รับราชการ อยู่ใน กระทรวง นั้น ๆ
ถ้ามี พระบรมราชโองการ ดำรัสสั่ง เสด็จมาตั้งเจ้ากระทรวง ๆ ตั้ง มีหมาย
มายัง กรมพระอาลักษณ์ เพื่อจะได้ ส่ง เครื่องหมาย คำแห่ง ไปยัง ผู้นั้น
แสดงแจ้ง ความ ตั้ง สุ่มหมนตรี ใน หนังสือ ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ เครื่องหมาย คำแห่ง สุ่มหมนตรี นั้น เสนอ เข้ม อักษร
พระบรมนามาภิไธยย่อ มีรชมี และมี มงกุฎ เหนืออักษร ให้เรียกว่า เข้ม
สุ่มหมนตรี สำหรับ ปิด ออก เลื่อ เบื้อง ขวา

มาตรา ๔ ถ้าผู้ใด ได้รับ พระราชทาน เข้ม สุ่มหมนตรี แต่ได้
แจ้ง ความ ตั้ง ใน หนังสือ ราชกิจจานุเบกษา แล้ว จึง ควร นับว่า ผู้นั้น เป็น
สุ่มหมนตรี

มาตรา ๕ ให้ผู้ใด เป็น สุ่มหมนตรี มีเกียรติยศ เสมอ ราชองครักษ์
พิเศษ

มาตรา ๖ ให้เป็นที่ เข้าใจว่า ตาม พระราชบัญญัติ สุ่มหมนตรี นี้
เป็น คำ มี พระราช ประสงค์ จะ พระราชทาน เครื่องหมาย แก่ ผู้ ที่ ใด ว่า

วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๑๙๕๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๗ หน้า ๔๒

พระราชหฤทัยเท่านั้น เพราะฉะนั้น การที่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ตั้งผู้ใด ๆ เป็น สมุหมนตรีนั้น ไม่เกี่ยวกับตำแหน่ง ฤๅยศ บรรดาศักดิ์
อย่างใด ๆ จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งได้ทุกชั้น บุคคลตาม พระ
ราชอัชฌาไศรย

มาตรา ๗ ผู้ที่เป็น สมุหมนตรีนี้ จะได้ดำรงเกียรติยศ อยู่ตลอด
เวลาที่พอพระราชหฤทัย จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ออกจาก
สมุหมนตรีเมื่อใด ๆ ก็ได้ ด้วยจงแจ้งความใน หนังสือราชกิจจานุเบกษา
เป็นสำคัญ

มาตรา ๘ ให้อธิบดีกรมพระอาลักษณ์เป็นเจ้าหน้าที่ รักษาเข้ม สมุห
มนตรี แลรักษาพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตามสมควร ๗

ประกาศ มา ณ วันที่ ๑๑ ธันวาคม รัตนโกสินทร์ศก ๑๒๙